

El mossèn, la màgica i la por

Sant Martí d'Albars

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal

Coordenades:

Latitud: 42.02761
Longitud: 2.07386
UTM Est (X): 423332
UTM Nord (Y): 4653257

Classificació

Número de fitxa 08225 - 71
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Molts dels veïns més grans del poble recorden la història.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dl., 02/10/2006 - 02:00

Descripció

"En una casa de Sant Martí d'Albars una nit van sentir un soroll molt fort a baix a l'entrada, van encendre una espelma, van anar a veure què passava però no van veure res, tot estava al seu lloc. Al dia següent es va repetir el mateix soroll, després van passar uns quants dies sense. Però vet aquí que tot d'una el bestiar de la cort va començar a fer uns crits molt forts. Anaren a veure què passava, però en arribar a la cort trobaren el bestiar tranquil i com si no passés res; altres dies trobaven les vaques i mules desestacades i, en comptes

d'estar de cap a la menjadora, hi estaven de cul. Altres nits no sentien cap soroll, però al matí trobaven les cadires de la casa totes girades de potes enlaire. Aquella família estava una mica preocupada pel que els passava, ho van parlar amb un veí i aquest els va comentar que el problema podia ser el mossèn. La mestressa de la casa era una d'aquelles dones típiques de pagès, ben plantada, valenta i decidida. Una nit el bestiar se'ls va desestacar, tot fent uns grans crits, i a la matinada van trobar totes les cadires de potes enlaire. Llavors la mestressa va dir:

- Me'n vaig a veure el rector perquè em doni un remei per acabar amb tot aquest desori.

Li va explicar tot el que els passava i li va demanar consell. El rector li va dir que algun familiar seu tenia problemes a l'altra vida i es manifestava d'aquesta forma reclamant el seu ajut.

- Si vostè sap per què passa això, suposo que també deu saber què fer perquè no passi més, oi? - digué la dona.

- Doncs sí. Mira, per resoldre aquest desori que dius que sentiú a la nit, només cal que feu dir unes quantes misses en memòria dels avantpassats de la casa, o sigui les persones que havien viscut i ja són mortes, això els reportarà el repòs de les seves ànimes i ja no us molestaran més.

- Molt bé mossèn, si vostè creu que la solució és dir misses, ja en pot dir i com més millor.

- Però, perquè tinguin efecte sobre els sorolls i altres coses que els passen a vostès, han de donar una almoïna, si no les misses no seran el remei dels seus mals.

A la pagesa ja li començava a pujar la mosca al nas i digué:

- Miri, si fent dir misses deixem de sentir el soroll, ja pot anar ara mateix a dir la primera. El que sí li prometo es que jo ni ningú de casa meva li donarà una pesseta per això i procuri que no passi cap més dia cosa estranya a casa meva, perquè llavors cobrarà sense monedes.

Des d'aquell dia ençà no va passar res d'anormal en aquella casa."(TORRES:2003)

Bibliografia

TORRES, J., Por, màgica i tresors a la Catalunya interior, Farell, 2003

